

vergick i sådant raseri, att den kärlek, hon bar till Restaignon, förvandlades i bittert hat, och hon, förblindad af sin vrede, beslöt att genom hans död hämnas den skymf, hon ansåg vara sig tillfogad. Hon kallade derföre till sig en gammal Grekinna, som var stor mästarinna i att bereda förgift, och förmådde henne genom löften och skänker att tillaga ett dödande vatten, hvilket hon sjelf, utan att ändra beslut, en afton gaf den upphettade Restaignon, som icke misstänkte något, att dricka. Dryckens kraft var så stor, att den innan morgonen dödade honom. När Foulques och Huguet och deras damer erforo hans död, begräto de honom, utan att veta, att han dött af förgift, bitterligen tillsammans med Ninette och läto derpå ärofullt begrafva honom.

Men icke många dagar derefter begaf sig, att den gumma, som tillblandat den förgiftade drycken åt Ninette, blef gripen för något annat brott, och, lagd på pinbänken, bland sina öfriga förbrytelser bekände äfven denna, i det hon tillika fullkomligt angaf, hvartill giftet begagnats. Hertigen af Creta lät derföre, utan att nämna ett ord om saken, en natt i tysthet omringa Foulques' palats och bortförde utan något larm eller motstånd Ninette som fånge derifrån. Af henne fick han utan tortur genast veta, hvad han ville, om Restaignons död. Imellertid erforo Foulques och Huguet i förtroende af hertigen, och deras älskarinnor af dem, hvarföre Ninette blifvit gripen, hvilket storligen smärtade dem. De använde alla möjliga medel för att befria henne från bålet, till hvilket de trodde henne skola blifva dömd, då hon mycket väl förtjente det: men allt tycktes vara förgäfvets,